

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **A. M.**, narozený dne X.
trvale bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Škadrou
sídlem Osadní 324/12a, 170 00 Praha 7

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2023, č. j.: CPR-36238-2/ČJ-2022-930310-V242

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2023, č. j.: CPR-36238-2/ČJ-2022-930310-V242, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 10. 10. 2022, č. j.: KRPA-346253-35/ČJ-2021-000022-SV, jímž bylo žalobci podle Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 30 měsíců; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a z.p.c. na žalobce vztahují důvody znemožňující jeho vycestování.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že prvoinstančním rozhodnutím bylo již potřetí identicky rozhodnuto o žalobcově vyhoštění, rozhodnutí žalované nebylo v dalším řízení respektováno zcela, bezpečnostní situace v žalobcově vlasti je neuspokojivá, jeho vyhoštění nepřipadá v úvahu, nuceným vycestováním by došlo k ohrožení jeho života a porušení mezinárodních závazků, do České republiky v souvislosti s krizí přicestovala i jeho manželka a dcera, o které se stará a poskytuje jim s ohledem na znalost poměrů v České republice podporu, rozhodnutí o vyhoštění je nezákonné, i když je v něm uvedena existence důvodů znemožňujících vyhoštění.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobní námitky jsou totožné s odvolacími námitkami, podrobně posouzena byla přiměřenost dopadu rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života, délka uloženého správního vyhoštění byla stanovena v zákonném rozpětí, od uložení správního vyhoštění nebylo možno upustit, napadené rozhodnutí je zákonné, v postupu ani závěrech žalované nelze shledat pochybení. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 29. 12. 2021 ve 14:45 hodin byl žalobce kontrolován policejní hlídkou, byla zjištěna absence oprávnění k pobytu, v cestovním pase měl žalobce naposledy vylepené schengenské vízum s platností do 9. 5. 2020 a otištěné vstupní razítko do schengenského prostoru ze dne 12. 11. 2019 (úřední záznam ze dne 29. 12. 2021, č. j.: KRPA-346253-1/ČJ-2021-000022, a žalobcův cestovní pas).
6. Dne 29. 12. 2021 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu pobývání na území bez platného oprávnění k pobytu (oznámení zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-346253-8/ČJ-2021-000022-SV).
7. V rámci svého vyjádření dne 29. 12. 2021, z něž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-346253-9/ČJ-2021-000022-SV, žalobce mj. uvedl, že do schengenského prostoru naposledy přicestoval dne 12. 11. 2019 na Slovensko, odtud přijel do České republiky a od listopadu 2019 je zde, přicestoval za účelem výdělků, pracoval na stavbách jako dělník, před tímto příjezdem byl v České republice v minulosti několikrát, a to ze stejného důvodu, je ženatý a mají tříletou dceru, ve vlasti má matku, na ukrajinské adrese žije s manželkou a matkou, na Ukrajině byl naposledy v listopadu 2019, zdravotní pojištění nemá, s ničím se neléčí, peníze na pobyt a vycestování má, v České republice nemá příbuzné ani osobu, vůči níž by

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

měl vyživovací povinnost či ji měl v péči, v EU nemá osobu, vůči níž by bylo jeho vyhoštění nepřiměřené z hlediska zásahu do rodinného nebo osobního života, s nikým z EU nesdílí společnou domácnost, překážka ve vycestování mu není známa, peníze na návrat má, do vlasti vycestuje dobrovolně a rád, nehrozí mu tam vážné nebezpečí, v případě vyhoštění se nebude vyhýbat vycestování, svého jednání si je vědom a je ochoten přijmout vyhoštění, vazby, závazky, pohledávky ani majetek v České republice nemá, správní vyhoštění akceptuje.

8. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 29. 12. 2021, č. j.: KRPA-346253-11/ČJ-2021-000022-SV, bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 30 měsíců; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že podle ustanovení § 179 z.p.c. nebyly shledány důvody znemožňující žalobcovo vycestování a jeho vycestování je možné.
9. K žalobcovu odvolání žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 5. 2022, č. j.: CPR-4640-2/ČJ-2022-930310-V242, rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 29. 12. 2021 zrušila a vrátila mu věc k dalšímu řízení; důvodem byla invaze Ruska na Ukrajinu, v jejímž světle nemohl obstát závěr o neexistenci překážek vycestování.
10. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky dne 12. 5. 2022 vydalo ve věci závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, e. č.: ZS53914, podle nějž není vycestování žalobce možné, neboť by mu v případě návratu do vlasti mohlo hrozit skutečné nebezpečí ve smyslu ustanovení § 179 z.p.c.
11. Následně žalobce uvedl a doložil, že v souvislosti s uprchlickou krizí za ním do České republiky přicestovala jeho manželka a dcera, stará se o ně a poskytuje jim podporu s ohledem na znalost poměrů na území České republiky, manželce i dceři bylo dne 27. 3. 2022 uděleno české vízum platné ode dne 27. 3. 2022 do dne 26. 3. 2023, na stejnou dobu byl oběma téhož dne zřízen náhradní průkaz zdravotního pojištěnce (vyjádření žalobce ze dne 29. 5. 2022, víza udělená a náhradní průkazy zdravotního pojištěnce zřízené manželce a dceři žalobce).
12. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 30. 5. 2022, č. j.: KRPA-346253-26/ČJ-2021-000022-SV, bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 30 měsíců; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a z.p.c. na žalobce vztahují důvody znemožňující jeho vycestování. V rozhodnutí nebylo přihlédnuto k žalobcovu vyjádření ze dne 29. 5. 2022 a souvisejícím podkladům týkajícím se jeho rodinných příslušníků.
13. K žalobcovu odvolání žalovaná rozhodnutím ze dne 3. 8. 2022, č. j.: CPR-19893-3/ČJ-2022-930310-V242, rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 30. 5. 2022 zrušila a vrátila mu věc k dalšímu řízení; důvodem bylo nezohlednění přesídlení manželky a dcery žalobce na území České republiky.
14. Následně vydal prvoinstanční orgán (Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy) ve věci rozhodnutí ze dne 10. 10. 2022, č. j.: KRPA-346253-35/ČJ-2021-000022-SV, jímž žalobci uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 30 měsíců, rovněž shledal důvody

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

znemožňující dle ustanovení § 179 z.p.c. žalobcovo vycestování. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které obsahově korespondovalo s žalobou.

15. Dne 3. 1. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

17. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.

18. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*

19. Podle ust. § 119a odst. 2 z.p.c. *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*

20. Podle ust. § 179 odst. 1 z.p.c. *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.*

21. Podle ust. § 120a odst. 1 návětí před středníkem z.p.c. *policie v rámci rozhodování o správním vyhoštění podle § 119 a 120 je povinna si vyžádat závazné stanovisko ministerstva, zda vycestování cizince je možné (§ 179)*

22. Podle ust. § 120a odst. 4 z.p.c. *není-li vycestování cizince podle odstavce 1 nebo 2 možné, policie tuto skutečnost uvede v rozhodnutí o správním vyhoštění a ministerstvo cizinci udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území (§ 33 odst. 3).*

23. Podle ust. § 120a odst. 5 z.p.c. *pominou-li důvody znemožňující cizinci vycestování, policie vydá nové rozhodnutí pouze ve věci stanovení nové lhůty k vycestování podle zvláštního právního předpisu po vyžádání a na základě nového závazného stanoviska ministerstva. Dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí zaniká platnost víza uděleného podle § 33 odst. 3 nebo povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území; policie cizinci udělí výjezdní příkaz.*

24. Soud předně uvádí, že prvostupňový orgán v prvoinstančním rozhodnutí respektoval první i druhé zrušující rozhodnutí žalované (ze dne 9. 5. 2022 a 3. 8. 2022). Ve zrušujících rozhodnutích žalovaná prvostupňový orgán zavázala nejprve, aby přihlédl k válce na Ukrajině, a posléze, aby při posouzení přiměřenosti správního vyhoštění přihlédl k přítomnosti žalobcovy manželky a dcery na území České republiky a uvedený faktor komplexně vyhodnotil. Do prvoinstančního rozhodnutí (ze dne 10. 10. 2022) byly všechny požadavky žalované řádně zakomponovány, s ohledem na válku na Ukrajině byla

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

konstatována překážka ve vycestování, která brání vykonatelnosti správního vyhoštění, na s. 5 až 7 pak bylo dostatečně přihlédnuto k příjezdu žalobcovy manželky a dcery do České republiky, přesto nebyla shledána nepřiměřenost zásahu v podobě správního vyhoštění do soukromého a rodinného života žalobce ani jeho rodinných příslušníků. Žalovaná v napadeném rozhodnutí závěry prvostupňového orgánu aprobovala. Závazný právní názor žalované byl tudíž respektován, obecná žalobní námitka tvrdící opak proto není důvodná.

25. Jádrem žaloby byla námitka upozorňující na neblahou situaci na Ukrajině a nemožnost do této země, vlasti žalobce, vycestovat. Soud se závěrem o nemožnosti vycestovat v současnosti na Ukrajinu souhlasí, ale nezákonnost v napadeném rozhodnutí neshledává. V napadeném rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním je jednoznačně deklarována nemožnost žalobcova vycestování, která jej chrání před vycestováním do té doby, než překážky vycestování pominou. Rozhodnout o správním vyhoštění i v případě překážek vycestování je postup vyplývající přímo ze zákona (§ 120a odst. 4 z.p.c.), stejně se k problematice vyjádřil i Nejvyšší správní soud v první právní větě k rozsudku ze dne 30. 9. 2015, č. j.: 7 As 206/2015 – 36: „*Přestože vycestování cizince není možné, vydá policie při splnění zákonných podmínek rozhodnutí o správním vyhoštění, v němž tuto skutečnost toliko uvede (§ 120a odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky).*“ Správní orgány nikterak nepochybily, pokud vydaly rozhodnutí o správním vyhoštění i přes nemožnost žalobcova vycestování, kterou deklarovaly. Rozhodnutí o správním vyhoštění, v jehož výroku je vyslovena existence důvodů znemožňujících vycestování, je plně v souladu se zákonem.
26. Přicestování členů rodiny (manželky a dcery) do České republiky nezakládá nepřiměřenost správního vyhoštění ve vztahu k soukromému a rodinnému životu. Obě zatím v České republice nemají žádné dlouhodobé vazby, nemají standardní povolení k pobytu a byla jim s ohledem na válku na Ukrajině udělena toliko dočasná ochrana. Poté, co pominou překážky vycestování, bude se celá rodina moci společně vrátit do vlasti, kde má zázemí. Naopak do té doby, než překážky pominou, nebude muset žalobce do vlasti vycestovat bez ohledu na správní vyhoštění. Za dané situace nelze shledat uložení správního vyhoštění žalobci nepřiměřeným ve vztahu k soukromému a rodinnému životu jeho samotného ani jeho blízkých. Rozhodnutí o správním vyhoštění je v souladu se zákonem i v tomto ohledu.
27. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. února 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.